

ΣΤΟ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΟ...

Η “απίστευτη” δύναμη της μουσικής

Γνωρίζατε ότι η ακρόαση του κατάλληλου είδους μουσικής μπορεί να έχει θεραπευτικά αποτελέσματα; Η ό-τι, οι όπερες -ιδίως του Βέρντι!- κάνουν καλό στην καρδιά, την υπέρταση και τα εγκεφαλικά; Κι όμως είναι αλήθεια. Μια νέα επιστημονική έρευνα διαπίστωσε ότι ορισμένα συγκεκριμένα είδη μουσικής έχουν ευεργετική επίδραση σε συγκεκριμένες ασθένειες κι έτσι ήδη αξιοποιούνται σε αρκετά νοσοκομεία, καθώς αποτελεί μια εύκολη και φθηνή μέθοδο, που βοηθά τόσο το σώμα όσο και την ψυχική διάθεση των ασθενών.

Η έρευνα έγινε από ερευνητές του πανεπιστημίου της Παβίας, υπό τον δρ Λουτσιάνο Μπερνάρντι, και δημοσιεύτηκε στο ιατρικό περιοδικό “Circulation” (Κυκλοφορία) της Αμερικανικής Καρδιολογικής Εταιρείας. Οι εθελοντές της νέας έρευνας, φορώντας ακουστικά και όντας συνδεδεμένοι σε διάφορα όργανα μέτρησης, άκουσαν διάφορα κομμάτια κλασικής μουσικής (από την “Ενάτη Συμφωνία” του Μπετόβεν, από τις όπερες “Τουραντό”, “Ναμπούκο” και “Τραβιάτα”, μια καντάτα του Μπαχ κ.α.).

Επιβεβαιώθηκε ότι η μουσική που έχει γρήγορο ρυθμό, αυξάνει τον ρυθμό της αναπνοής, τους κτύπους της καρδιάς και την πίεση του αίματος, ενώ η μουσική με πιο αργό ρυθμό έχει τις αντίστροφες επιδράσεις. Όπως παρατηρήθηκε, κάθε μουσικό κρεσέντο, δηλαδή η σταδιακή ενίσχυση της έντασης της μουσικής, διέγειρε το σώμα των εθελοντών και οδηγούσε σε σμίκρυνση των αιμοφόρων αγγείων, αύξηση της πίεσης του αίματος και των κτύπων της καρδιάς, καθώς και πιο γρήγορη αναπνοή. Όταν αντίθετα έπεφτε η ένταση της μουσικής, τα αγγεία διευρύνονταν, το σώμα χαλαρώνε, η καρδιά χτυπούσε πιο αργά και η αναπνοή γινόταν πιο αργή.

Οι ερευνητές δοκίμασαν διάφορους συνδυασμούς μουσικών κομματιών και σιωπής στους εθελοντές και βρήκαν τελικά κομμάτια, κυρίως από όπερες, όπου εναλλάσσονται ο γρήγορος και ο αργός ρυθμός, και τα οποία φαίνεται να είναι τα καλύτερα, όσον αφορά στις θετικές επιδράσεις στην καρδιά και το κυκλοφορικό σύστημα. Ειδικά, οι άριες του Βέρντι, που συχνά χρησιμοποιούν μουσικές “φράσεις” διάρκειας δέκα δευτερολέπτων, φαίνεται να συγχρονίζονται τέλεια με το φυσικό καρδιαγγειακό ρυθμό του σώματος.

Εκπρόσωπος της βρετανικής φιλανθρωπικής οργάνωσης “Music in Hospitals” (Μουσική στα Νοσοκομεία), η οποία εδώ και χρόνια παρέχει ζωντανή μουσική σε νοσοκομεία, άσυλα και γηροκομεία, δήλωσε ότι, σύμφωνα με την εμπειρία της οργάνωσης, “η δύναμη της μουσικής είναι απίστευτη. Έχουμε δει τεράστια οφέλη σε ανθρώπους που είχαν εγκεφαλικά επεισόδια ή εμφράγματα. Η μουσική έχει ολιστική επίδραση. Υπάρχουν ασθενείς από εγκεφαλικά, που ήταν παράλυτοι και ξαφνικά μπορούν πάλι να κινηθούν σε συγχρονισμό με την μουσική που ακούνε”. Τόνισε όμως, ότι οι μουσικές προτιμήσεις των ατόμων διαφέρουν σημαντικά, γι’ αυτό είναι σημαντικό οι ασθενείς να ακούνε κομμάτια που μπορούν να εκτιμήσουν.

Οκτώ, οι εξής τρεις

Του ΝΙΚΟΛΑ ΖΗΡΓΑΝΟΥ

Όταν οι οκτώ πιο ισχυροί ηγέτες στον πλανήτη συζητάνε επί τρεις ημέρες δίπλα από τα ερείπια και και δεν μπορούν να πάρουν δεσμευτικές αποφάσεις, τότε μάλλον υπάρχει πρόβλημα. Ναι, έγιναν βήματα στην Ακουιλα, όχι όμως αυτά που φαίνονται στα επίσημα ανακοινωθέντα.

Για την παγκόσμια οικονομία οι G-8 είπαν ότι κάπου στο βάθος κάτι αχνοφαίνεται, αλλά δεν είναι και σίγουροι. Για το παγκόσμιο εμπόριο και τον «Γύρο της Ντόχα», έδωσαν στη διαδικασία το «φιλί της ζωής» και ζήτησαν να προχωρήσουν οι συνομιλίες μέχρι το τέλος του έτους. Για την ανεργία, τα δικαιώματα των εργαζομένων, το ασφαλιστικό που καταρρέει διεθνώς δεν ακούστηκε τίποτα.

Για τη φτώχεια και ιδίως στην Αφρική, κάτι πήγαν να αποφασίσουν αλλά κανείς πλέον δεν δίνει σημασία. Σε τουλάχιστον άλλες τρεις συνόδους είχαν ληφθεί αποφάσεις που ουδέποτε εφαρμόστηκαν και σε μία, εκείνη που πήρε πάνω του το πρόβλημα ο Τόνι Μπλερ (τον θυμάστε;), παραλίγο να πιστέψουμε ότι οι Αφρικανοί ζουν καλύτερα από τους Ευρωπαίους.

Το κλίμα αργότερα

Για το κλίμα, συμφώνησαν να μην υπερβεί η μέση άνοδος της θερμοκρασίας τους δύο βαθμούς και έθεσαν στόχους για το 2050, αλλά κανείς δεν δεσμεύτηκε πώς θα γίνει αυτό, ούτε και ποιος θα πληρώσει το μάρο. Ο Ινδός αντέδρασε, ο Κινέζος έφυγε για να εμποτεύσει την καταστολή της εξέγερσης των μουσουλμάνων και το κλίμα παραστέμφθηκε για λύση στη Διάσκεψη των G-20 που θα διεξαχθεί στο Πίτσμπουργκ των ΗΠΑ τον Σεπτέμβριο.

Στο μόνο συγκεκριμένο που συμφώνησαν ήταν η υποστήριξη τους στον αγώνα του Αφγανιστάν και του Πακιστάν κατά των Ταλιμπάν και μια καταδίκη της Βορείου Κορέας! Τελικά, ο παρανοϊκός δικτάτορας Κιμ Γιονγκ Ιλ και οι πυρηνικές του φιλοδοξίες αποτελούν τον αέναο σάκο του μποξ για να βρουν κάποιοι γραφειοκράτες κοινά σημεία. Κάτι σαν σατανάς που τον καταδικάζει η Οικουμενική Σύνοδος, ενώ όλοι οι Άγιοι κλέβουν το παγκάρι.

Από το τσίρκο δημοσίων σχέσεων της λέσχης του G-8 διεσώθη ο Μπαράκ Ομπάμα γιατί ακόμη κι όταν δεν κάνει τίποτα σημαντικό, μόνο και μόνο με την επικοινωνιακή και απλή παρουσία του θυμίζει πόσο χαλάρια ήταν η εποχή Μπους.

Πολλούς πόντους, ωστόσο, κέρδισαν η καγκελάριος Μέρκελ και ο Σαρκοζί.

Οι δύο ηγέτες, αν και δεν έχουν καμία χημεία, ούτε καν πολιτική συνάφεια μεταξύ τους, έθεσαν από κοινού θέμα ουσιαστικής αντιπροσωπευτικότητας και αποτελεσματικότητας του G-8, μίλησαν για ανάγκη διεύρυνσης του αριθμού των μεγάλων παικτών και έβαλαν στο τραπέζι το σχήμα των G-20, που εκφράζει καλύτερα τις παγκόσμιες ισορροπίες. Μια ολιγάριθμη ελίτ δεν μπορεί να λύσει τα παγκόσμια προβλήματα, ομολόγησαν.

Αυτή η εκ των έσω αμφισβήτηση της ουσίας, της χρησιμότητας του G-8, ήρθε με μια σοβαρή πολιτική τοποθέτηση που έχουν κάνει εδώ και καιρό οι ηγέτες της ομάδας «BRIC» (Βραζιλία, Ρωσία, Ινδία, Κίνα), που προτείνουν να ανοίξει η συζήτηση για την αντικατάσταση του δολαρίου ως παγκόσμιου αποθεματικού νομίσματος.

Νέα πλατφόρμα

Με εξαίρεση τους Ρώσους που κρατάνε χαμηλούς τόνους στο θέμα, οι άλλοι τρεις ευθαρσώς θέτουν όλο και πιο σθεναρά το ζήτημα «δολάριο».

Φορτωμένοι αμερικανικά ο-

μόλογα που απαξιώνονται συνεχώς από τα ολόφρεσκα τυπωμένα δολάρια του Ομπάμα και το τεράστιο αμερικανικό χρέος χωρίς να φαίνεται τρόπος αποπληρωμής του στον ορίζοντα, Κινέζοι Ινδοί και Βραζιλιάνοι επιζητούν μια νέα εποχή, που θα εκφράζεται με νέες ισορροπίες και νέο παγκόσμιο νόμισμα. Προς το παρόν δεν υπάρχει συγκεκριμένη πρόταση, αλλά μόνο και μόνο ότι ξεκίνησε ο προβληματισμός αυτός, είναι ένα βήμα για το μέλλον. Ένα μέλλον που δεν χωράει στον στενό κορσέ του G-8.

Τέλος, θετικός ήταν ο απολογισμός και για τον οικοδεσπότη Μπερλουσκόνι. Όχι γιατί έγινε συμπαθέστερος, ούτε και γιατί πέτυχε η σύνοδος της Ακουιλα κάτι σημαντικό στο οποίο να συνέβαλε. Απλώς, ήταν η λιγότερο κακή από τις τρεις συνόδους G-8 στις οποίες έχει προεδρεύσει.

Στην πρώτη, στη Νάπολη, το 1994, κατηγορήθηκε για δωροδοκίες και τέθηκε υπό δικαστική έρευνα, σκάνδαλο που οδήγησε αργότερα στην πτώση της πρώτης του κυβέρνησης.

Στη δεύτερη σύνοδο, στην Γένοβα, γιγαντώθηκε το κίνημα κατά της παγκοσμιοποίησης, ενώ η ιταλική αστυνομία επέδειξε τρομακτική αγριότητα στην καταστολή των διαδηλώσεων με αποτέλεσμα τη δολοφονία του νεαρού Κάρλο Τζουλιάνι.

Τώρα, στην τρίτη -και πολλοί ελπίζουν φαρμακερή- σύνοδο του Μπερλουσκόνι, το θέμα ήταν τα ερωτικά του σκάνδαλα. Ήταν κι αυτό μια πρόδοος...

